



21
Bl. 89



HONOR DEBITUS,

Qvô

Beatissimos Manes

EGREGII ac NOBILIS VIRI

DOMINI

IACOBI
MATTHÆIDÆ,

Oppidi Privilegarii

Also Cubiniensis

Boni Civis & Syndici meritissimi,

FILIUS EJUSDEM LUGENS

Condecorare voluit

& debuit

ANNO



HONOR DEBITUS
600
S. AURELIUS AUGUSTINUS HIPPON. EPISCOPUS
de Civitate DEI ad Marcellinum Lib. I. Cap. XXII.
de Sepultura humanorum corporum.

Quæ Christianis etiam si fuerit negata, nil adimit. Præclaras exequias in conspectu hominum exhibuit purpurato illi diviti turba famulorum, sed multo clariores in conspectu Domini hulceroso illi pauperi ministerium præbuit Angelorum, qui eum non extulerunt in marmoreum tumulum, sed in Abrahamæ gremium sustulerunt. *Rident hæc illi* (verba quæ sequuntur sunt IOH. LUDOV. VIVES Hispaniæ, & LEONH. COQUEL Aurelianensis Commentariorum in eundem S. AUG. Lib. de Civit. DEI pag. m. 47.) *quod non intelligunt, parum referre ad animæ beatitudinem post hanc vitam, pomposam, ac sumptuosam corporis sepulturam, nec intelligunt, quanta bona post mortem eos maneat in futura vita, qui piè & christianè vixerunt, etiam si alias inhonorati, & contempti habitus fuerunt, sive in vita, sive in morte ipsa.*

Also Cupinensis
Bonifacis & Syndici meritis

FILIUS EIVSDEM LUGENS

Conditorum voluit

& debuit

ANNO

In prima ætate, ut olim ANTONIO RICCBONI, ROBERTO STEPHANI, MARCO ANTONIO DE DOMINIS, IACOBO PALMERO, ERASMO SCHMIDIO aliisq;, contigit Orphanum esse, Tutoribus Reverendis DN. ANDRÆ RAPHANIDÆ, tunc Ecclesiæ Dubowicensis Pastori & Seniori, SAMUELI SARTORIDÆ, Pastori Turdosiensi, & ISRAELI MATTHÆIDÆ de Revisna Fratrueli, traditus, ob triste præfatorum Virorum tunc exilium, eorundemque priorum ac conservationi in futuram pupilli promotionem, creditorum bonorum mobilium direptionem, ultra principia Lingvæ Latinæ, Musices, & Arithmetices in Scholis assequi non poterat. Quod Institutiones IUSTINIANÆ (c) de Milite, Grammaticis, Rhetoribus, Medicis, & Patriæ Leges (d) de Administratoribus Proventuum, Provisoribus & Cancellariis tradunt, videlicet ad onus tutelæ non admittendas, aut solum ab hoc onere excusandas esse, idem de Dispensatoribus Mysteriorum DEI videtur asserendum.

Adolescentulus omni ope & consilio destitutus, loco Artium liberalium, quibus excolendis eidem nec voluntas nec ingenium defuissent, iussus est Sartorem (quæ fata sua sæpius cum lacrimis exposuit,) per Modestam Dn. HELENAM, Rn. Dn. IOH. PETROSELINI (e) conjugem æque adversæ fortunæ expositam Amitam suam MATTHÆUM WEIZER, sequi superatis molestæ servitutis mechanicæ annis, & rationis majore usu accrescente, Cive & Quæstore experto STEPHANO INTIBI præunte, negotiationi honestæ animum adjecit, massamque venditionis pretio sex florenorum ex Silesia humeris impositam Patriæ intulit.

Ita

(c) Vide IOHANNIS POMERESCHI Tyrocinium Juris super IV. Instit. Justinian. Lib. Tit. XXV. §. XIV. & XV. pag. 176.

(d) Vid. Cynosuram Noviss. Constitut. Incltyi Regni Hung. Tit. TUTOR. pag. 453.

(e) Exilium incusserat huic Viro tantum terrorem, ut in Religione mutaret, sed iterum vires recollectit, publicè in Templo Alfo Cubiniensi, Antistite tunc Ecclesiæ exsistente Viro pietate gravi Rn. Dn. MATTHIA PETROVICZIO concessus est. Vitam clausit quæ Pastor Evangelicus Cassoviensis Nationis Slavorum,

Ita quandoque solent initia portendere meliora, dum à parvis inchoant, quæ in sequentibus magna se admiratione sublimant, inquit THEODERICUS. (f) Et cum virtuti sibi ducebat honores mereri, non habere, Alsó Cubiniensis Oppidi per officium Syndici mancipium esse voluit, ut solum possit esse utilis, Deiparæ Virginis Beatæ Mariæ dictum habens pro Symbolo; *Humilibus dat Gratiam.*

Anno MDCLXXX, duxit in vitæ Sociam piam quondam Virginem ANNAM MIDEKAI, (s) IOH. MIDEKAI Patris & per complures annos Tribuni Plebis Oppidi Alsó Cubin. Matrisque honestæ SOPHÆ AMBROS filiam, in quo statu conjugato concorditer, & amore mutuo inter se congruentes genuerunt quinque filios, SAMUELEM, IOANNEM, ANDREAM, STEPHANUM, pietate, modestiâ, Lingvis Patriæ, & bonis Literis ab infantia, intra parietes domesticos, & in Scholis diversis, magna sollicitudine innutritos, (quorum diversum genium dum iidem chari Parentes experti essent, M. AURELI CASSIODORI Ravennatensis Cœnobii Abbatis verbis (b) suspiritus ducebant: *Ferarum catuli sequuntur parentes: à cespite suo virgulta non discrepant: propago vitis servit origini, & discrepat homo à suo fusus initio, & unum ad πολιτευμα nostrum præmissum. Item filias quinque SUSANNAM, Generoso Dn. IOH. IESZENOWSKY in filiis bonæ spei IOHANNE & SAMUELE post placatam ἀνάλωσιw, & beatam ἀνάλωσιw vivam, DOROTHEAM autem Generoso Dn. THOMA PARNICZKY, honestè elocarunt; cætera prima ætate introiverunt ad nuptias Sponsi Christi IESU.*

Anno MDCCXIII, d. 26. Junii Domina ANNA MIDEKAI Parente charâ, Oeconomâ rarâ, & virtutibus Fœmineum
B sexum

(f) Vid. M. AURELI CASSIODORI Lib II. variarum Epistol. 2.

(s) GEORGIUS MIDEKAI Arvensis de Alsó Dubis, Patre PETRO MIDEKAI, Matre verò CATHARINA An. 1580. in Possessione Nobilium Jeszenova ortus, in Hercknecht, Ofrikow & Bortolocz in Inclyto Cœtu Sarofientis Verbi Divini Ministri officio defunctus est, postquam Richwaldni prope Bartiam munus Rectoris per XIX. annos gessisset. In Indice Ord. ad Sacrum Ministerium per Rev. atque Excell. Dn. Superintendentem Petrum Zábieram. pag. 44.

(b) Lib. II. Epist. 14.

sexum decentibus clarâ, obdormiente, honesteque in crypta Templi Alsó Cubiniensis sepultâ, nuptias secundas cum pia & pudica Domina MARIA, Rev. Dn. IOH. MATTHÆSII, qvondam Eccl. Art. Nagy Palugyensis Pastoris Filia, Nob. MICHAELIS IANACS relicta Vidua celebravit, & Filiâs ANNAM, ESTERAM, EVAMque Patris obitum amarè deflentes orphanos reliquit, habens spem Dominum DEUM Pupillorum Patrem & Defensorem Viduæ futurum, (i) Qvalem fiduciam & D. LUTHERUS olim conceperat scribens ad BRENTIUM: *Der mich erschaffen hat, der wird seyn meines Sohnes Vater, und meiner Tochter Mutter, meines Weibes Mann, und viel besser, denn ich: was? Er wirds besser ausrichten nach meinem Tode, denn bey meinem Leben.* (k)

Pauci eidem dies in delineata duplici Societate Nuptiali & Patria absque vicissitudine exorti sunt, qvam tamen vitæ humanæ communem fortem constanti pietate erga DEUM & virtutum Christiano homine dignarum adminiculis superare studuit. *In societate berili, familiam mireris! defidem, imperitam, impatientem, tristem, qverulam, nugacem, maledicam, invidam, gulâ & fors libidini deditam, incautam, fordidam, avaram, prodigam, mollem, crudelem, pertinacem, incomptam, rudem, turpem, morbosam, perfidam, furacem, parum piam, ac religiosam, mendacem ebriosamque, cum moderatione gubernavit.* Non ut ex cujusvis animi peccato ceu **HIERON. CARDANUS** (l) sequentibus docet: *Si gulosus, curabit, ut oppipare & elegantius canes: si iracundus, erit tibi pro utili satellite: si fœdus ac sordidus aut senex, huic uxorem aut filias nobiles tutius committes; si avarus, tua quoque servabit; si prodigus, in parandis conviviis accommodatus: si pertinax, ad exigendam pecuniam aptior, & perficienda opera: si rudis, non renunciat quæ feceris: si rusticus & incomptus, vilioribus officiis cum adjicies: si nugax, maledicus, invidus, domesticæ facta condisces, nec furta, nec ganea per hos latebunt libidini deditus, etiam per te lenoniam pulchrè exercere noverit;* Utilitatem decere

(i) Pfl. LXVIII. v. 6.

(k) Tom. V. Ienens. pag. 41.

(l) De Utilitate ex adversis capienda, Lib. IV. Cap. II. pag. 788.

nere voluisset, sed quod salutis omnium sollicitus esset. Hinc diebus festis & profectis preces cum tota domo sua instituebat, cantica horis matutinis, meridianis & vespertinis præcinit, Conciones ad captum prælegit, sicque officium heri juxta exemplum Abrahami, ^(m) Iosuae, ⁽ⁿ⁾ Cornelii, ^(o) & præscriptam regulam Apostoli ^(p) adimplevit. Huc intendebat D. IOH. CHRYSOSTOMUS Archi-Episcopus Constantinopolitanus ^(q) dicens: *Cum à lectulo Paterfamilias se receperit, nihil aliud querat, quam ut ea faciat atque dicat, quibus incrementa Religionis domui universa adjiciat. Idem alibi: (r) Non sum ego Monachus, uxorem habeo & filios, & curam domus. Sed hoc est, quod omnia, quasi una peste corrumpit: quoniam lectionem divinarum Scripturarum utique ad solos pietatis Monachos pertinere, cum multò magis vobis, quam illis necessaria sit. Qui enim versantur in medio, & vulnus quotidie accipiunt, ipsi DEI potius indigent medicamine. Nemo qui ad ejus adem substitit, vel opem imploravit, sine affectu humanitatis rediit. Sæpius liberalitatem in Xenodochia, Templis, Scholas, Exules, etiam nemine efflagitante explicavit, ad testandam sanctam fidem vivam.*

In itineribus, eorundemque crebris periculis cum DEI promissionibus: Quum transibis per aquas, tecum ego ero, & quum per fluvios, non submergent te. ^(s) Loco iterducarum perpetuò habebat *Sobrietatem* & *Temperantiam*, quas sequendo, rectum judicium tenebat, temeritatem fugiebat, pericula cuncta declinavit, fidem sibi committentibus servavit, in commestationes aliasque voluptates non consensit, semperque aptus ad cultum divinum repertus est. Hinc factum, ut ad invidiam usque cuncta prospere Eidem cederent.

In morbis peccatorum pœnis, & mortalitatis nunciis, ac quibusvis animi perturbationibus, præsertim cum pie defunctæ Dominae Genitricis dolorem hæreditarium, quo perpetuo lucta-

^(m) Genes XVIII. v. 19.

⁽ⁿ⁾ Iosue XXIV. v. 15.

^(o) Actos. X. v. 2.

^(p) Coloss. IV. v. 2.

^(q) Tom. II. in cap. Matthæi XXIV. Homil. LXXXVIII.

^(r) Homil. II. in Mattheum eodem Tom. I. pag. m. 25.

^(s) Efaie XLIII. v. 2.

luctabat, penſitarèt, aſidua ſacrorum Bibliorum lectione & moderata diæta lenimen addere conatus eſt. In illo magis THOMAM de KEMPIS aliàs *Hämmerlein* ſivè Malleolum (†) pro Symbolo habentem (u) in *Agnello & Libello*, quam ALPHONSUM ac FERDINANDUM Hiſpaniæ & Sicilia Reges, quorum alter (v) à Tito Livio; alter à Q. Curtio valetudinem amiſſam, quam à Medicis non poterant, lectionis ſvavitare recuperarunt, imitatus eſt. In hoc autem naturæ miniſtram, quam abſtinentiam medicinarum, & matrem ſanitatis nuncupat, ſecutus eſt.

In caſibus quoque fortuitis armorum, incendii, latrocinii, exundationum, & quorumvis damnorum patientia, quæ nos in proſperis, ceu rectè ſcribit D. COELIUS CYPRIANUS Epiſcopus Carthaginenſis, & Martyr (*) humiles, in adverſis facit fortes, dedit ei robur in tantum, ut propter hæc, & ſimilia triſtia mala nunquam Acheronta moveret, ſed mente immota inter motus ſteterit. TOBIAS MAGIRUS (‡) recenſet ex inventis Poëtarum: Plantam quandam eſſe, quæ, cum inciditur, germen, quæque cum ferro certare dicatur, ac ſi Poëtarum more loqui licet, quæ morte vivat, & incifione naſcatur, & conſummatione augeatur. Talis mihi videtur fuiſſe dilectus meus Dominus Genitor: Is enim in triſtibus ſpiritu lætabatur, in adverſis ornatioꝝ reddebatur, nec dextris Iuſtitiaꝝ armis, nec ſiniſtris ſecti vel deſici poterat; Idem ſemper aut probatioꝝ manſit, quemadmodum aurum in fornace,

In *Societate Civili* ſubjecta devotione erga Magiſtratum, fide erga Patriam, humanitate erga Cives, & mutuis officiis erga vicinos vivendo, cauſas, quæ aliqui tanquam odioſas fugiebant, apud Inclyti Cottui Illuſtriſſimum Dn. Supremum, &

(†) JOH. FRANC. BUDDÆUS in dem allgemeinen hiſtoriſchen Lexico. Tit. Thomas.

(u) Miſander Deliciarum Evang. Tom. II. pag. 69.

(v) PHILIPPUS CAMERARIUS Florarum Subſtitutarum Cap. LI.

(*) Serm. III. ac Bono patientia pag. 147.

(‡) In Polymnemonie pag. 2202.

& Perill. Dn. Vice-Comites, Bonorum Arvensium Splendidos
Dn. Præfectos, æque & Generosos Dn. Provisores egit, jura ac
immunitates Oppidi tutatus est, mutuam consensum fovebat,
publicum commodum omni tempore quærebat, imò & soli-
citando apud Summum Magistratum augebat; Officiales cu-
jusvis Dignitatis & Ordinis debitæ veneratus & hospitatus est;
tenens illud CLAUDII CLAUDIANI magni Spiritus Poëtæ: (α)

Tu Civem Patremque geras

quod referente LAURENTIO BAYERLINK (aa) ita nonnemo in
versus Iambicos transtulit:

Sic gerito Civem, Patrem ut interim geras:

Et omnibus fac consulas, sed non tibi

Te damna publica moveant, sed non tua.

In Caussis judiciariis Iustitiam venalem non habebat; ac-
cusatos haud ignarus illius SENECAE: (bb)

Qui statuit aliquid parte inaudita altera

Aequum licet statuerit, haud æquus est.

ante exauditionem causæ non damnabat; rigorem modera-
tus est; In ferenda denique sententia amici, & inimici perso-
nam exuit. Quo beneficio æqvitatatis omnes sibi devinxit,
nec unquam inimicum vel obtrectatorem expertus est.

Et cum Anno MDCCXXI. d. XXI. Mensis Julii ad impe-
rium Summi Magistratus Inclutæ Arvensis Nobilitatis docu-
mentorum examen institutum fuisset, in publicum prodire
opportunitatem esse ratus, sequentes in Nominis sui de-
cus perenne, & non temendum posterorum suorum orna-
mentum extrahere studuit Testimoniales:

Nos Universitas Prælatorum, Baronum, Magnatum & Nobilium Cottus
Arvensis Memoria commendamus, tenore præsentium significantes, qui-
bus expedit universis. Quod cum Nos Anno & die datarum præsentium,
hic sub Arce Arva pro pertractandis & concludendis certis quibusdam ar-
duis Servitium Regium ac simul commodum, permansionemque nostram tangen-
tibus & concernentibus negotiis generaliter congregati & constituti fuissimus,
Eo tum Prudens ac Egregius Vir Iacobus Matthæides, nunc Oppidi Also Cubin
in hocce Comitatu habitus, Civis, & Inhabitor nostrum veniendo in conspectum
C instituit

(α) De Quarto Consulatu Honorii Augusti Num. 242.

(aa) Magni Theatri Vitæ humanæ Tom. VI. Tit. Publicum. pag. 819.

(bb) In Tragedia nomine Medæ insignita.

instituit apud Nos debita cum Iustantia, super eo, quatenus eidem Literas de
 Ortu suo Nobilitari Testimoniales sub authentico Cottois hujus Sigillo extradari
 facere vellemus, quibus tam ipse, quam sui, talem ortum ac progeniem suam,
 validius attestari valentes, si qui bone ipsorum famae, ac Nobilitaris Genera-
 tionis arrosiores reperirentur, Testimonio quoque presentium contra tales legiti-
 time sese iurari ac defendere, quin & ubique pro probis & honestis de Proge-
 nie Nobilitari oriundis hominibus ac personis reputari ac cognosci quiverent.
 Cum autem iusta petenti non sit denegandus assensus, & aliquando etiam Egre-
 giorum Familiae Keviczky de & in Revisne Comitatus hujus Possessione No-
 bilitium inter eos, qui Cottois hujus Iudicum Appellationum Iudicium, Iurassio-
 rum recognitionalibus Literis die 13. Maji Anno presentis in praefata Revisne
 emanatis fide dignis, attestatum comprobaturque esset, praetactum Iacobum
 Mattheides ex Progenitore suo Andrea condam Mattheides, hunc autem ex
 perorurum Nobilitium Familiae Mattegecz dicta, aequo in acta Revisne habi-
 ta, descendere, ac per ipsos quoque praesinuatos de sepe facta Revisne anti-
 quioris Nobilitatis Privilegialibus, ac Donationalibus Literis provisos, orna-
 tosque Nobiles, praescriptam Familiam Mattegecz aequo pro Nobili procul du-
 bio haberi. Inde itaque attestamur & recognoscimus ante latum Iacobum
 Mattheides, ac Suos, & modo de Progenie Nobilitari oriundos Homines ac
 Personas, ac Praerogativarum Nobilitarium suo modo consortes existere. In
 cuius rei majorem fidem, & firmitatem perpetuam, praesentes Literas nostras
 Testimoniales sub sigillo nostro usitato & authentico saepe facta Iacobo Mat-
 theides, ac Suis universis futuram eorundem ad cautelam extradandas esse
 duximus & concedendas communi suadente iustitia. Datum ex Generali
 Congregatione nostra sub praescripta Arce Arva die 21. Mensis Julii An. 1721.
 celebrata.

(L. S.)

Lecta & extradita per me Emericum Okolicany
 Juratum Sedriae peracti Cottois Arvensis
 Notarium mpp.

Idem una cum Filiis suis nominatim Samuele, Iohanne,
 Andrea, & Stephano sequenti fide digno Documento muniti
 atque in vera Nobilitate firmare studuit:

NOs Universitas Praelatorum, Baronum, Magnatum, & Nobilium Comi-
 tatus Arvensis. Damus pro memoria tenore presentium significantes,
 quibus expedit universis, quod dum Nos anno, & die datarum presentium
 hic in possessione Also-Lebota pro petractandis & concludendis certis quibus-
 dam arduis Servitium Regium, ac simul commodum, per mansionemque Comi-
 tatus istius tangentibus negotiis generaliter congregati, & constituti fuissimus.
 Eorum Nobilis Iacobus Mattheides, alias Mategecz de possessione Cottois hujus
 Revisne oriundus, debite apud Nos instituit, quatenus licet antehac etiam No-
 bilitas ipsius apud hunc Comitatum recognita haberetur; cum tamen id
 ipsum

ipsum occasione quoque praemissa Nobilitatum debita revisionis, ac investigationis firmatum esset, eidem ac suis Literas desuper Testimoniales sub authentico Sigillo nostro extradari facere vellemus, quibus ipse talem ortum, ac progeniem suam Nobilitatem validius attestari valens, si qui ne fors bone ipsius fame ac Nobilitatis generationis arrosores reperirentur, Testimonio quoque praesentium contra tales legitime sese tueri ac defendere, quin & ubique pro de progenie Nobilitari oriundo reputari, & haberi quiveret.

Cum autem iusta petenti non sit denegandus assensus, & alioquin omnino ex praesinuata etiam revisione ac investigatione cognitum, firmatumque haberetur, quod praescripta Familia Mategecz (ex qua praedictus Iacobus Matthæides descendere perhiberetur) cum eam concernente nonnullarum Curiarum particularum in dicta Revisne possessione ab antiquo Nobilitaris esset, ac simul in Nobilitarium praerogativarum suarum usu semper persisteret: Attestamur, & recognoscimus itaque antedictum Iacobum Matthæides de praefata progenie Nobilitari oriundum esse, ac simul universorum Iurium Nobilitarium suo modo consortem existere. Testimoniales sub sigillo nostro usitato, & authentico, praescripto Iacobo Matthæides, Filiisque ipsius Samuëli, Iohanni, Anræa & Stephano futuram eorum ad cautelam extradandas esse diximus, & concedendas communi spvadente iustitia. Datum ex Generali Congregatione Nostra in praeposita Kis Lehota die 16. Maji Anno 1725. celebrata.

(L. S.)

Lehta & extradata per me Emericum Okhiesany
Juratum Cortis Arvensis Notarium,
m.p.

Tandem vitæ curriculo, ut Evangelici Nominis Christianum perducto, & totâ Domò ac animâ præviè jam ad migrandum è terra ad cœlum dispositâ, vivus enim mori, ut mortuus viveret, seridò studuit, bene confusus in cruentatis Crucifixi sui IESU CHRISTI vulneribus, animam suam in sinum Abrahæ se expectantem placidè dimisit, & revera die Mensis Anno obdormivit. Iam fruitur Visione DEI, quam omnes suspiramus! O Beata Anima, de Exilio ad Patriam, de Labore ad Requiem, de Moerore in Lætitiâ aeternam evecta! Mi Pater, terque quaterque beatus es, & felix, non tantum Vitæ Modestîâ, sed etiam Mortis Svavitate, ut perhibent, qui interfuerunt novissimis Fatis Tuis. Ast ô infelicem Me Filium, cui præter acerbitatem Parentis erepti, auget Mœlesti.

Moestitiam, quod affidere Valetudinario, fovere Deficientem, fatiari vultu, exofculari Moribundum non contigit. Miserior est Vita mea, quam Tua Mors. Meus hic Dolor, meum Vulcanus hoc, quod mihi tam longæ Absentiæ Conditione amissus sis. Interim quamvis oblitus mei potuisses videri, novi tamen, quod in novissima Luce desideraverint Me Oculi Tui. Iam ubi Iustorum manibus, in manibus ^(cc) IEHOVÆ locus est, æternum & felix age, magnam Tuam Animam visione Cœlestium insatiabiliter oblecta, & Cineribus Tuis hasce meas Lacrymas, me verò vivum Tuum Epitaphium Tibi habeto; sciasque, unicam hanc mihi curam fore, ut formam Mentis Tuæ non aliena Materia aut Arte, sed Tuis ipsius moribus exprimere possim. Vale atque iterum vale Genitor beate, ego Te eo ordine, quo DEUS & Natura voluerint, lubentissimè sequar. At Vos Mortales, beatis hisce Cineribus mollem precamini Terram, Genitoremque meum Vobis rudi Minerva traditum post Fata supersitum, Documentum Vobis habete, vel maximè verò in eo, Sanctum IEHOVAM *pauperem facere, & ditare, dejicere atque exaltare, erigere è pulvere depressum, è sterquilinis indignum*, ^(dd) ut & post Fata Vestra plura de Vobis scribi possint, & dici, quam quod vixeritis, neve animam cum corpore mortuam exitiosus maneat

F I N I S. ^(ee)

^(cc) Sapient. III. v. 1.

^(dd) Psal. CXIII. v. 7.

^(ee) Ex Castro Doloris & Templo Honoris ASSIEGIANO, Wratislaviæ olim impresso, in Hærcudum Baumannianorum Typographia per Godofredum Grûnderum.



Ung VI 4

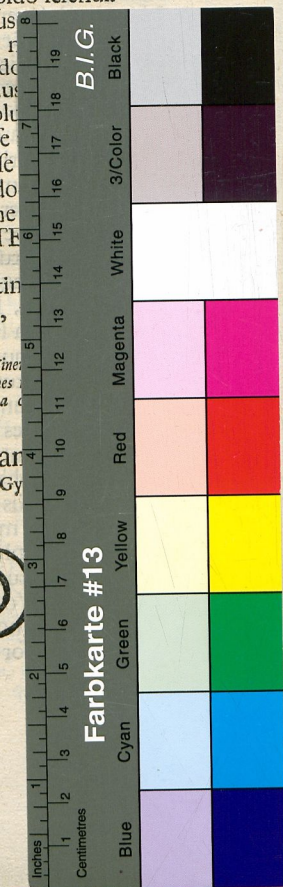
(x 2743293)



U 17
U 18



HONOR DEBITUS,
 Qvó
 Beatissimos Manes
 EGREGII ac NOBILIS VIRI
 DOMINI
 IACOBI
 MATTHÆIDÆ,
 Oppidi Privilegarii
 Also Cubiniensis
 Boni Civis & Syndici meritissimi,
 FILIUS EJUSDEM LUGENS
 Condecorare voluit
 & debuit
 ANNO



ora prisca,
 arum.
 re,
 que benignus.
 nde repulfam.
 rimum,
 loquendi
 fandi
 tia rerum
 titillat:
 dire uoluptas.
 tia claufa
 d nulla repofita eft
 modeftia fuafit;
 oido fciendi.

us
 r
 d
 u
 l
 è
 lo
 ne
 H
 in
 ,
 ine
 es
 a
 ar
 Gy